

еписуваль. въ 19 вѣкѣ почналь лишатися своихъ си писменъ, и унижатися, тѣи да рѣкх, до степень чувашества (тѣи ся нарича едно Татарско племя) народъ даровитый, трудолюбивый, воинственный !!

То ся знае, отъ гореупомянутыхъ обстоятельствъ не можемъ чакати, що бы нова Българскѣ словесность ся породила въ предѣлы Турціи. Но има богаты Българе и по вѣиъ отъ Турціи, въ Букурещъ, Галаць, Ибраила, Бессарабіа, въ Одесса, въ Трансильванія, въ Пешть.

Словянскы буквы , нъ съ това заедно като Словянскы буквы замѣняль буква въ буква съ грѣчки. Отъ тука ся доказова само това, що читатель може видѣти по ясно до коя степень оизи Грѣкъ разбѣркаль Словянскы думы съ Грѣчки си неговы буквы. Ето го:

Атгасъ ностъ, изде есси на невисп, да сефтито (вм. да сфетито) има твеон; да пропто картвос (вм. карство) твеон; да футо вола твеа, окосъ на невисп и на хамин. Хлевъ понъ енцусои досо пон дѣисин; и оставе пон телюи ноіа, окос и мис аставоменъ телестикон пон; и ни вѣвадис поі вен птоси, но еззаве ноі ан дугавого. Амин.

Че Оня Грѣкъ іе писалъ Отче нашъ ітѣи както съвсѣмъ неприлича и не право, доказателство іе, че вмѣсто *земли* писалъ *хамли*, и че той го іе писалъ машинино, видно іе изъ тсва що Словянски съкращения повториль съ Грѣчки буквы на пр. въ *ниія* вм. *наша* буква *ш* вземаль за *о* мега, ии пакъ изъ цѣрковно, и станало у него *ноа* ! Такъ сѣщо и всички: *нон* было по Словянскы *нии*, *ш* взяль за *о*; буква *п* за *н*, и излѣзло *нон*. При това като писалъ *к*, намѣсто *ц* въ думата царство, но като *е* се находило подъ титла, той не знаиль що да чини съ него, но го туриль на края и станало *картвос* и т. п.